CANALS

ICATJAZZ	JE > ROY HARGROVE & THE RH FACTO
MUSICATLES	OLLI & THE BOLLYWOOD ORCHESTRA
TOTCAT	A L'ESTACIÓ > LLUÍS LLACH

ARA FEM ICAT FM AMB FRANCESC MARCET

AJUDA | PREFERÈNCIES DE REPRODUCCIÓ

EN DIRECTE > ICATFM

SOMETHING SO STRONG
CROWDED HOUSE

HAS SELECCIONAT > HEROÏNA DE LLIBRE

ACABA DE SONAR

LA POUPPE QUI FAIT NON > LUNA

SEMPRE HI HAURÀ UN BON MOTIU > SOPA DE CABRA

AMOR I MORT > JORDI CERVERA

ÚLTIMS PROGRAMES | LLIBRES | PROGRAMACIÓ
MÚSICA | ARTS PLÀSTIQUES | RECOMANACIONS
CINEMA | OCI / VIATGES | ARXIU ÀUDIO
TEATRE I ARTS ESCÈNIQUES | TECNOLOGIA / CIÈNCIA | PODCASTING

HEROÏNA DE LLIBRE

TEXT

HEROÏNA DE LLIBRE

PER JORDI CERVERA

"El siglo de la heroina", un llibre polèmic de Tom Carnwath i Ian Smith que repassa el paper de l'heroïna en la societat actual.

Sentir la paraula heroïna genera temor en els cervells benpensants. És una droga temuda, letal, associada sovint a la violència, al crim i a la mort. Però ja se sap que tot és sempre del color del vidre amb què es mira i també hi ha gent que és capaç de veure-li les gràcies i de plantejar que una vida amb l'heroïna legalitzada no seria precisament un drama.
Dos d'aquests personatges són Tom Carnwath, assessor de l'Hospital Saint George de Londres, i Ian Smith, sociòleg, exheroïnòman i treballador dels serveis d'atenció als drogodependents de Manchester. Al llibre "El siglo de la heroina" plantegen un seguit de temes que provocaran de tot menys indiferència. D'una banda algunes evidències: l'heroïna és més seductora, barata i versàtil que la cocaïna i, a més, està envoltada d'una aura mítica gràcies a la devoció que li ha professat gent com Janis Joplin, Antonin Artaud, Billie Holiday, John Coltrane, Kurt Cobain o Jimmi Hendrix, entre molts d'altres.
A partir d'aquí, l'assaig descriu des del seu descobriment a càrrec de l'investigador Alder Wright, que la va sintetitzar per primera vegada l'any 1874 sense saber quin producte havia obtingut, fins als punts de conreu, la seva evolució al llarg del temps, el seu paper en la societat contemporània i una visió exhaustiva de tot el que conté l'univers de la heroïna, que no és ni breu ni restringit.
I, és clar, la cirereta d'aquest pastís, que s'allunya tot el que pot de la correcció social i les bones maneres, la posen les conclusions dels autors. Carnwath i Smith les comencen amb una boutade de Noel Gallagher, el cantant d'Oasis, quan va dir que per a ell la droga era com aixecar-se al matí i prendre's un te. La resta és fàcil d'imaginar.

© 2006 Catalunya Ràdio S.R.G., S.A. CCRTV Interactiva, S.A.